ΤΟ ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΒΗΜΑ ΤΟΥ "ΕΘΝΙΚΟΥ ΚΗΡΥΚΟΣ,,

ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΔΙΑΣΠΑΣΙΝ "ΖΩΗΣ,, ΚΑΙ "ΣΩΤΗΡΟΣ,,

ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΕΣΤΙΑΣ ΠΑΤΡΩΝ

Ὕστερα ἀπὸ μερικὰς ἀνακριβείας τὰς ὁποίας ἐδημοσίευσεν ὁ κ. Ταμπακόπουλος ὁμιλεῖ ἐν συνεχείᾳ διὰ τὸ κλεῖσιμο τοῦ θέματος. Νομίζω ὅμως ὅτι καλὸν θὰ ἦτο μιὰ καὶ ἄρχισεν ὁ κ. Ταμπακόπουλος δημοσιογραφικὸν ἀγῶνα νὰ μὴ κλείση τὸ θέμα, ἐκτὸς ἐὰν αἰσθάνεται τὸ ἔδαφος νὰ ὀποχωρῇ κάτω ἀπὸ τὰ πόδια του. Ἀπειλεῖ κατὰ πολὺ ἀφελῆ τρόπον ὅτι «ἂν ἀνοίξῃ τὸ στόμα του θά... κ.λ.π.», μὰ αὐτὸ ἀκριβῶς ἀπαιτεῖ μία εἰλικρινὴς προσπάθεια ν' ἀνοίξῃ πράγματι τὸ στόμα του καὶ νὰ εἰπῇ ὅμως μόνον τὴν ἀλήθειαν κάτι δηλαδὴ ποὺ δὲν συνέβη εἰς τὰ δημοσιευθέντα ἄρθρα του. Καὶ ἐνῶ μὲν ὁμολογεῖ ὁ ἴδιος ὅτι οἱ ἀντιπαλοί του στεροῦνται ἐπιχειρημάτων, ὅμως ὁ ἴδιος ὁλισθαίνει εἰς τὸ παράπτωμα αὐτὸ καὶ κατανέμει εὐθύνας ὡς ἀδέκαστος κριτής. Αὐτὸ κυρίως μὲ ἠνάγκασε νὰ γράψω ὀλίγα τινὰ σχετικὰ μὲ τὰ ὅσα ὁ κ. Ταμπακόπουλος ἐδημοσίευσε. Καὶ κατὰ πρῶτον ὁμιλεῖ εὐρέως περὶ τοῦ ἀντιδημοκρατικοῦ τρόπου ἐκλογῆς τοῦ προϊσταμένου τῆς «ΖΩΗΣ». Θεωρεῖ δὲ ἀδίκημα τὴν διὰ διαθήκης προβολὴν τοῦ προϊσταμένου. Εἰς τὸ σημείωμα ὅμως τοῦτο ἀντιφάσκει ὁ κ. Ταμπακόπουλος διότι εἰς τὸ παρελθὸν πολλάκις καὶ πολλαχοῦ ἡμύθη τῆς ἐσωτερικῆς δημοκρατίας καὶ δικαίως, εἰς τὴν προκειμένην ὅμως περίπτωσιν θεωρεῖ ἀντιδημοκρατικὴν τὴν διὰ διαθήκης προβολὴν τοῦ ἡγουμένου· καίτοι μεταξὺ τῆς βασιλευομένης δημοκρατίας καὶ τῆς διαθήκης προέλῃς τοῦ προϊσταμένου ὑπάρχει ἀβυσσώδης διαφορά. Διότι εἰς τὴν πρώτην ἐπιβάλλει τὴν θέλησίν του ὁ ἀπροσωπόριστος νόμος τῆς κληρονομικότητος, εἰς τὴν δευτέραν δὲ ἐπιβάλλει τὴν θέλησίν της ἡ φωτεινὴ καὶ ἐλευθέρα διάνοια μιᾶς ὁλοκληρωμένης προσωπικότητος οἷα τοῦ π. Σεραφεὶμ τοῦ ὁποίου καὶ αὐτοὶ οἱ ἐχθροὶ δὲν ἠμφισβήτησαν τὸ ἀκέραιον τοῦ χαρακτῆρος του, ὁ ὁποῖος, εἰρήσθω ὡς ἐν παρόδῳ εἶχεν τὴν δυνατότητα ἐκλογῆς τοῦ ἀρίστου μεταξὺ τῶν πολλῶν. Ἐκτὸς τούτου ὑπάρχουν καὶ πλεῖσται ὅσαι περιπτώσεις κατὰ τὰς ὁποίας «χρίεται» ὁ ἡγέτης ὑπὸ ἁρμοδίου προσώπου ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ἐντεταλμένου. Τοῦτο διέφυγεν τὴν προσοχὴν τοῦ κ. Ταμπακόπουλου καὶ εἶναι βέβαια δικαιολογημένον νὰ τὸ ἀγνοῇ διότι οὐδέποτε φαίνεται ἠσχολήθη μὲ βιβλικὴν μελέτην διότι ἐκεῖ θὰ ἐπληροφορεῖτο ὅτι ὁ τελευταῖος ἐκ τῶν πολλῶν υἱῶν τοῦ Ἰεσσαί, ὁ Δαυὶδ χρίεται βασιλεύς. Τοιούτων δὲ περιστατικῶν εἶναι γεμάτη ἡ Π. Διαθήκη. Πολὺ δὲ περισσότερον εἶναι δικαιολογημένος ν' ἀγνοῇ Κανονικὸν Δίκαιον, διότι ἐκεῖ πλέον θὰ ἔβλεπε ὅτι καὶ διὰ μοναχικῶν κανόνων ἀνεγνωρίσθη καὶ ἐθεσπίσθη πολλάκις ἡ διὰ διαθήκης ἐκλογὴ τοῦ ἀρχηγοῦ «τοῦ ἡγουμένου». Ἐκτὸς ἂν ὁ κ. Ταμπακόπουλος ἀρνῆται εἰς τὴν ΖΩΗΝ τὴν ἰδιότητα τῆς μοναστικῆς ἀδελφότητος καὶ τὴν ἐκλαμβάνει ὡς σωματεῖον, ὄχι φυσικὰ ἐπαγγελματικόν, ἀλλὰ τό τε εἶναι ἀπορίας ἄξιον πῶς ἐκζητεῖ σεβασμὸν «τῶν γερόντων» ἰδιότητα ἡ ὁποία μόνον ἐν τοῖς μοναστηρίοις συναντᾶται.

Παρεμπιπτόντως παραπέμπω τὸν κ. Ταμπακόπουλον, πρὸς διευκόλυνσιν του, εἰς τὸ τυπικὸν τοῦ Παχωμίου εἰς τὸ ὁποῖον ῥητῶς γράφεται ὅτι «... ὁ γενικὸς πατὴρ δικαιοῦται νὰ ὁρίσῃ τὸν διάδοχον αὐτοῦ». Κατ' αὐτὸν δ' ἀκριβῶς τὸν τρόπον ἐγίνετο ἡ ἐκλογὴ ἡγουμένου εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος. Ἡ Δ' Οἰκουμ. Σύνοδος μάλιστα ὁρίζει νὰ μὴ παρέρχεται χρόνος μεγαλύτερος τῶν τριῶν μηνῶν μέχρι τῆς ἀναδείξεως τοῦ νέου ἡγουμένου.

Σκανδαλίζει τὸν κ. Ταμπακόπουλον ἡ λέξις «βιαθήκη» δι' αὐτὸ δὲ καὶ θεωρεῖ τὴν ἐκλογὴν τοῦ π. Ἠλία Μαστρογιαννοπούλου ἀντιδημοκρατικήν. Ἀλλὰ ὁ πληροφοριοδότης τοῦ κ. Ταμπακοπούλου παρέλειψε νὰ τοῦ ἀποκαλύψῃ (καὶ ἀπ' αὐτῆς τῆς πλευρᾶς εἶναι ἀθῶος ὁ κ. Ταμπακόπουλος) ὅτι δεκαπέντε ἡμέρας μετὰ τὴν ὁμόφωνον ἀνακήρυξίν του ἐπηκολούθησε μυστικὴ ψηφοφορία κατὰ τὴν ὁποίαν ἐπὶ 103 ψήφων ὁ π. Ἠλίας Μαστρογιαννόπουλος ἔλαβεν 102 πλὴν τῆς ἰδικῆς του. Ἐπομένως ὅλα ὅσα ἔγραψεν ὁ κ. Ταμπακόπουλος περὶ ἀντιδημοκρατικότητος κ.λ.π. τίθενται αὐτομάτως ἐκτὸς συζητήσεως κρινόμενα ὡς ἀνακριβῆ καὶ ἐστερημένα πάσης ἀληθείας.

Ἐὰν οἱ 102 ψῆφοι ποὺ ἐδόθησαν κατόπιν μυστικῆς ψηφοφορίας διὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου θεωρηθοῦν ἀπὸ τὸν κ. Ταμπακόπουλον ὡς ψῆφοι ἐξαναγκασμοῦ τότε θλίβομαι βαθύτατα διὰ τὸν κ. Ταμπακόπουλον ὅστις τοποθετεῖ τόσον χαμηλὰ αὐτοὺς τοὺς ὁποίους ἐγκωμιάζει. Καὶ τοῦτο διότι δὲν εἶχαν τὸ θάρρος νὰ ὑψώσουν φωνὴν διαμαρτυρίας καὶ ἂν μὴ τί ἄλλο τοὐλάχιστον νὰ ῥίψουν λευκὸν ψηφοδέλτιον πράγματα δηλαδὴ ποὺ γίνονται καὶ εἰς αὐτὸ ἀκόμη τὸ Σιδηροῦν Παραπέτασμα. Ἐὰν οἱ ψηφίσαντες ἦσαν «ἡγετικαὶ μορφαὶ καὶ ἐμπνευσμέναι προσωπικότητες» οὐδέποτε θὰ ἐδέχοντο νὰ γίνουν ὄργανα τῆς ἐπιθυμίας τοῦ ἑνὸς ἢ τοῦ ἄλλου.

Ὡς πρὸς τὴν «προσωπολατρείαν καὶ τὴν καλλιέργειαν τοῦ μεσσιανικοῦ πνεύματος» τὴν ὁποίαν μέμφεται καὶ ἡ ὁποία ὁμολογουμένως ἀντίκειται πρὸς τὸ πνεῦμα τοῦ Χριστιανισμοῦ, συμφωνοῦμεν ἀπολύτως. Ἀλλὰ ἀτυχῶς τὴν προσωπολατρείαν αὐτὴν ἐξεμεταλλεύθησαν οἱ ἀποσχισθέντες καὶ ἐν ὀνόματι αὐτῆς τῆς προσωπολατρείας ἐβίχασαν τὸ χριστιανικὸν ἔργον. Ἐνδεικτικὸν δὲ αὐτοῦ ἀποτελεῖ καὶ τὸ γεγονὸς ὅτι πλεῖστοι ἐκ τῶν ὅσων τοὺς ἠκολούθησαν δικαιολογοῦν τὴν τοποθέτησίν των μὲ τὴν φράσιν «ἀφοῦ τὸ λέγουν οἱ τάδε (οἱ τὰ πρῶτα φέροντες) ἀσφαλῶς θὰ εἶναι σωστὸ» ἢ «πῶς νὰ στενοχωρήσω τὸν τάδε» ὅτι τοῦτο εἶναι ἀκριβὲς μαρτυρεῖται καὶ ἐκ τοῦ ὅτι δύο ἐκ τῶν 18 κληρικῶν ἐκ τῶν ἀποσχισθέντων ἠναγκάσθησαν εἰς δημοσίας συγκεντρώσεις πιεζόμενοι ἀπὸ τὸ ἀκροατήριόν των νὰ δηλώσουν ὅτι «Εἶμαι ὑποχρεωμένος σ' αὐτὸ (συγκεκριμένον) τὸ πρόσωπο καὶ δὲν μπορῶ νὰ κάμω διαφορετικά». Ἂν αὐτὸ ὁ κ. Ταμπακόπουλος τὸ θεωρεῖ δημοκρατικὸν καὶ ἀντιμεσσιανικὸν τότε συμφωνῶ καὶ ἐγὼ μαζί του.

Κατὰ πάντα ταῦτα, ποῖον ἄλλο σύστημα δημοκρατικώτερον θὰ ἤθελε ὁ κ. Ταμπακόπουλος νὰ ἐφαρμοσθῇ; Μήπως θὰ προτιμοῦσε ἐκεῖνο ποὺ ἐφηρμόσθη τὸν παρελθόντα Ἰούνιον κατὰ τὴν ἐκλογὴν προϊσταμένου τῆς νέας ἀδελφότητος ὑπὲρ τῆς ὁποίας τόσον πολὺ κόπτεται καὶ κατὰ τὸ ὁποῖον σύστημα δικαίωμα ψήφου τοῦ ἐκλέγειν ἐδόθη μόνον (ἄκουσον, ἄκουσον Δημοκρατία) μόνον εἰς τοὺς ἄνω τῶν πεντήκοντα ἐτῶν, ὁ δὲ ἐκλεγείς κατὰ σύμπνοιαν εἶναι 47 ἐτῶν. Θὰ παρακαλέσω τὸν κ Ταμπακόπουλον νὰ μοῦ ἀναφέρῃ ἔστω καὶ μίαν περίπτωσιν παρομοίας ἐκλογῆς ἀπὸ τὴν ἱστορίαν τῶν ἀνθρώπων, ἀκόμη δέ, ἂν θέλῃ, καὶ αὐτῶν τῶν πρωταγόνων καὶ ἐν ἀγρίᾳ καταστάσει λαῶν. Ἐκτὸς ἐὰν ὁ ἄγων τὸ 47ον ἔτος τῆς ἡλικίας του δὲν εἶναι ὥριμος νὰ ἐκλέξῃ εἶναι ὅμως ὥριμος (!) νὰ ἐκλεγῇ. Μήπως καὶ τοῦτο κατὰ τὸν κ. Ταμπακόπουλον ἀποτελεῖ «διάσωσιν τῶν δεδοκιμασμένων ἀρχῶν τῆς «ΖΩΗΣ». Ἐπειδὴ θέλω νὰ ὁμιλῶ ἐπὶ συγκεκριμένων καὶ οὐχὶ ἀφηρημένων πραγμάτων, θλίβομαι διότι δημιουργῶ δι' αὐτοῦ τοῦ τρόπου ἀσφυκτικὸν κλοιὸν εἰς τὸν κ. Ταμπακόπουλον. Θὰ τοῦ ὑπενθυμίσω τὴν φράσιν του ἐκείνην εἰς τὸ πρῶτον του ἄρθρον κατὰ τὴν ὁποίαν ἐμφανίζει τὸν π Σεραφεὶμ Παπακώσταν μεροληπτοῦντα διὰ λόγους συγγενείας ὑπὲρ τοῦ ἀνεψιοῦ του π. Ἠλία Μαστρογιαννοπούλου. Καὶ ναὶ μὲν σπεύδει μετὰ 21 ἡμέρας νὰ ἐπανορθώσῃ τὸ λάθος του, διότι πράγματι οὐδέποτε ὑπῆρξε ἀνεψιὸς τοῦ π. Σεραφεὶμ, ἀποφεύγει ὅμως νὰ διασκεδάσῃ τὴν ἀτμόσφαιραν καὶ τὰ ποικίλα σχόλια τὰ ὁποῖα ἔγιναν καὶ τὰς πεποιθήσεις αἱ ὁποῖαι διεμορφώθησαν ἐκ τῆς ἀνακριβείας του ἐκείνης. Ἐπὶ πᾶσι τούτοις ἐλησμόνησεν ὁ κ. Ταμπακόπουλος ὅτι οἱ ἀποχωρήσαντες ἀποτελοῦν μειοψηφίαν καὶ διὰ τοῦτο ἄλωστε καὶ ἀπεχώρησαν διότι ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει θὰ ἀνέμενον τὴν ἐτησίαν γενικὴν συνέλευσιν διὰ νὰ ἀναμετρηθοῦν πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἀπέφυγον. Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω δὲν ἐπετρέπετο εἰς τὸν κ. Ταμπακόπουλον νὰ ὁμιλήσῃ περὶ ἀντιδημοκρατικῆς ἐκλογῆς τοῦ π. Ἠλία ἐὰν δὲ διὰ λόγους γοήτρου ἐπιμένει, οἱ ἀναγνῶσται του ὅμως μετὰ τὰ ἀνωτέρω ἐσχηματίσαν πλέον γνώμην ἐπὶ τῶν ὅσων ἐδημοσίευσεν

Ἀν πρὸς τὸ ζήτημα τῆς Ἀναμορφωτικῆς Ἐσπίας Πατρῶν λυποῦμαι διότι εἶμαι ὑποχρεωμένος καὶ ἐδῶ νὰ ἀποκαλύψω τὴν ἀλήθειαν, ἡ ὁποία μετὰ πολλῆς ἱκανότητος ἀπεσιωπήθη. Ὁμιλεῖ εἰς τὸ ἄρθρον του περὶ ἀνυποληψίας τῆς Χριστιανικῆς Ἑστίας Πατρῶν. Θὰ ἐρωτήσω ὅμως ποίος ἄραγε περιήγαγε τὴν Ἑστίαν εἰς τοιαύτην ἀνυποληψίαν; εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ ἀποκαλύπτει μὲν ὅτι παρεκινήθη ὑπὸ τοῦ πνευματικοῦ του νὰ ὑποβάλῃ αἴτησιν ἐγγραφῆς εἰς τὴν Χριστιανικὴν Ἑστίαν, παρέλειψεν ὅμως, καὶ ἐδῶ ἔγκειται ἡ ἀπόκρυψις τῆς ἀληθείας ἀτήφανερώσῃ ὁλόκληρη πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ὑποχρεοῦμαι νὰ κάμω τώρα. Ἡ Ἑστία Πατρῶν, ἐπὶ 26 ὁλόκληρα χρόνια ἐπέρασε ἕνα βίον εἰρηνικὸν καὶ γαλήνιον, ἤτοι ἀπὸ τοῦ 1934 μέχρι τοῦ Μαρτίου τοῦ 1960 ὁπότε συγκλονίζεται ἐκ θεμελίων. Ποῖος ἔθεσε τὴν ταραχὴν καὶ ποῖος ἐνήργησε τὴν γόμωσιν διὰ νὰ ἀνατινάξῃ τὸ ἔργον αὐτό, τὸ ὁποῖον μέμφεται σήμερα ὁ κ. Ταμπακόπουλος; Ἐδῶ ἀκριβῶς θὰ χρειασθῇ φρουρὰ εἰς τὸ στόμα μου, σεβόμενος τὴν ἰδιότητα καὶ μόνον ἐκείνου, ὅστις ἔσπειρε τὴν σκανδάλην καὶ συνετάραξε τὴν Χριστιανικὴν Ἑστίαν Πατρῶν. Ὁμιλεῖτε περὶ ψευδοπρακτικῶν ἐγγραφῆς 24 μελῶν συγγενῶν καὶ φίλων, δὲν εἶναι 24, εἶναι μόνον 14 (μήπως καὶ ἐδῶ ἐκάματε λάθος;), ἀλλὰ διατί δὲν ὁμιλεῖτε περὶ αἰτήσεως 12 γυναικῶν καὶ 3 ἀνδρῶν ἐν οἷς καὶ σεῖς διὰ τὴν ἐγγραφὴν εἰς τὸ Σωματεῖον ἐν μιᾷ συνεδριάσει; Ποῖος ὁ σκοπὸς τῶν αἰτήσεων ἐγγραφῆς 15 μελῶν ἐπὶ 28 τακτικῶν τοιούτων καὶ τοῦτο ἕνα μῆνα ἀκριβῶς πρὸ τῆς ἀποσχίσεως; Πῶς ἐξηγεῖτε κ. Ταμπακόπουλε τὴν ἐγγραφὴν 12 γυναικῶν μελῶν ποὺ ἐπὶ 26 ἔτη ὁ σύλλογος εἶχε παράδοσιν νὰ μὴ ἐγγράφῃ γυναῖκας ὡς μέλη; Διατί τὸ ὄφιμον αὐτὸ ἐνδιαφέρον; Διατί ζητεῖται ἡ αὔξησις κατὰ 60% τῶν μελῶν τοῦ Σωματείου ἐν μιᾷ νυκτί, εἶναι μήπως καὶ τοῦτο δημοκρατικόν; Κακίζετε τὸ πρακτικὸν ἀλλὰ δὲν κακίζετε καὶ τὴν πρᾶξιν ἡ ὁποία προεκάλεσε τὸ πρακτικόν, εἶναι δίκαιον νὰ κακίζετε τὸ ἀποτέλεσμα καὶ νὰ ἀμνηστεύετε τὴν αἰτίαν; Διατί οἱ ὀπισθεν σας κρυπτόμενοι δὲν ἀνεγνώρισαν εἰς τὸ παρελθὸν τὴν συμμετοχὴν γυναικῶν εἰς τὴν Ἑστίαν; ἀλλ' ἔσπευσαν ἀσθμαίνοντες νὰ πράξουν τοῦτο ἕνα μῆνα πρὸ τῆς ἀποσχίσεως τῶν «ΣΩΤΗΡΩΝ». Μήπως ἐπειδὴ δὲν κατώρθωσαν νὰ ἐπιστρατεύσουν εἰς Πάτρας 15 ἄνδρας καὶ ἐζήτησαν βοήθειαν ἀπὸ γυναῖκας; Βεβαίως ἡ γυναικεία κίνησις τῶν Πατρῶν ἦτο πάντοτε ἀνθηρὰ διατί λοιπὸν ἐπὶ 26 ὁλόκληρα χρόνια δὲν ἐζητήθη ἡ σωματειακὴ των ἀντιπροσώπευσις; Τί ἐμεσολάβησεν ὥστε 3 ἡμέρας μετὰ τὴν ὁμόφωνον ἀπόρριψιν τῶν αἰτήσεών σας, τρεῖς ἐκ τῶν 5 συμβούλων νὰ ὑποβάλουν τὴν παραίτησίν των; Μήπως ἐπ' αὐτοῦ ἀξίζει νὰ ἐρωτήσετε τὸν πνευματικόν σας ὡς καὶ τὸν προκάτοχον αὐτοῦ, ὁ ὁποῖος μάλιστα ἐπανειλημμένως τὰς ἡμέρας ἐκείνας ἔφθασεν εἰς Πάτρας; Πῶς ἐξηγεῖτε τὴν μὲν Κυριακὴν τὸ Συμβούλιον νὰ ἀπορρίπτῃ ὁμοφώνως τὴν ἐγγραφὴν τῶν γυναικῶν ὡς καὶ ὑμῶν προσωπικῶς, τὴν Τετάρτην δὲ νὰ ὑποβάλλεται αἴτησις Γενικῆς συνελεύσεως ὑπὸ δύο ἄλλων μελῶν; Οἱ τοίχοι τῆς Ἑστίας ἐὰν εἶχον ἠχοληπτικὰς ἐγγαταστάσεις θὰ ἀπαντοῦσαν εἰς τὰ ἀδυσώπητα αὐτὰ ἐρωτήματα καὶ θὰ ἐπανελάμβανον τὰς φράσεις ποὺ κι' ἐσεῖς πολὺ καλὰ γνωρίζετε. «Θὰ τοὺς δείξω ἐγώ» δὲν περνοῦν σὲ μένα αὐτά» καὶ τὰ τοιαῦτα.

Τὴν Μ. Τετάρτην, ἂν ἐνθυμοῦμαι καλῶς, ἤτοι δέκα περίπου ἡμέρας μετὰ τὴν ἀπόρριψιν, ὑποβάλλουν τὰς παραιτήσεις των οἱ κ. σύμβουλοι «Πλούσεις» ἐγκεφάλων περὶ τῶν ὁποίων τόσος λόγος γίνεται κατ' αὐτὰς δὲν ἔγιναν διότι τοῦτο εἶναι κάτι τὸ ἀσύνηθες διὰ τὴν χώραν μας. Μήπως ὅμως ἠσκήθη ψυχολογικὴ βία ἰσχυροτέρα τῆς πλούσεως ἐγκεφάλων καὶ μάλιστα εἰς χῶρον δι' ἄλλον σκοπὸν ὡρισμένον; Ἰσχυρίζεσθε ὅτι ἐκινήθη ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡ διοικητικὴ ἀρχὴ διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς τάξεως, ξεχνᾶτε ὅμως τὸ ῥητὸν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου τὸ ὁποῖον πολλάκις παρεβιάσατε τοὐλάχιστον 3 φορὰς, χρησιμοποιήσαντες τὴν ἀνθρωπίνην δικαιοσύνην, ἡ ὁποία ἀγγοοῦσε τὰ ἀνωτέρω, τὰ ὁποῖα ἐπιμελῶς ἀπεκρύψαμεν διὰ νὰ μὴ σᾶς ἐκθέσωμεν, ἔσπευσε νὰ ἐκφρασθῇ ὡς ἐξεφράσθη ἐφ' ὅσον μάλιστα καὶ τὴν ἐπίθεσιν καὶ τὸν σωματικὸν τραυματισμόν, τὸν ὁποῖον ὑπέστη μέλος τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου ἀπὸ Ἡρακλεῖς τῆς παρατάξεώς σας εἰς τὰ προσδραμόντα ὄργανα τῆς τάξεως πάλιν ἀπεσιωπήσαμεν. Διὰ τὰ ἀνωτέρω ὁ πρωτεργάτης τοῦ βαρμοῦ ἐκείνου τὸ ὀλιγώτερον θὰ ἐκάθητο εἰς τὸ ἐδώλιον τοῦ κατηγορουμένου. Ἕως τοῦτο λοιπὸν ἡ διαστροφὴ τῆς ἀληθείας; Πῶς θέλετε ἡ ἀνθρωπίνη δικαιοσύνη νὰ ἐπιβάλῃ τὰς δεούσας κυρώσεις καθ' ἣν στιγμὴν, παρ' ὅλην τὴν ἀγαθὴν της πρόθεσιν δὲν διαθέτει τὸ χάρισμα τῆς παγγνωσίας;

Ἔπειτα ἀπὸ τὰ ἀνωτέρω θὰ ἤθελα νὰ ἐρωτήσω ποῖος λοιπὸν προεκάλεσε τὸν σάλον εἰς τὴν Χριστιανικὴν Ἑστίαν, ποῖος ὑπεχρέωσε εἰς παραίτησιν τὰ μέλη, ποῖος ἠμπόδισε τὰ κληθέντα ἀναπληρωματικὰ μέλη νὰ λάβουν κατὰ τὸ καταστατικὸν τὰς θέσεις τῶν παραιτηθέντων;

Ποῖος ὀπισθεν τῶν αἰτούντων ἐζήτησε σύγκλησιν τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως; Ποῖος κατέφυγεν εἰς τὸ Δικαστήριον διὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ συμβουλίου; Δὲν νομίζετε ὅτι στοιχειώδης ἄμυνα ἐπιβάλλει ἂν μὴ τι ἄλλο τοὐλάχιστον τὴν διὰ νομίμων μέσων ἀναχαίτισιν τοῦ κύματος τῆς παρανομίας;

Θὰ δεχθῶμεν ὅτι ὁ σάλος αὐτὸς εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς διασπάσεως τοῦ Χριστιανικοῦ Ἔργου τῶν Ἀθηνῶν; Ἢ νὰ δεχθῶμεν ὅτι ἔχει τὰς ῥίζας του καὶ εἰς ἄλλας ἀφορμας; Διότι τοῖς πᾶσι εἶναι γνωστὸν ὅτι οἱ ὀπισθεν σας κρυπτόμενοι εἰς οἱανδήποτε πόλιν καὶ ἂν ὑπηρέτησαν ἤλθον εἰς προσωπικὴν σύγκρουσιν τόσον μὲ τοὺς ἐν ἀρχαῖς καὶ ἐξουσίαις, ὅσον καὶ μὲ τὸν λαὸν τὸν ὁποῖον ἐδίχασαν. Μήπως καὶ τοῦτο δὲν εἶναι ἀλήθεις;

Θεδόμενες τῆς καλοσύνης τῆς ἐγκρίσεως αὐτῆς ἐφημερίδος δὲν προχωρῶ καὶ εἰς ἄλλα θέματα τὰ ὁποῖα θίγει ὁ ἀγαπητὸς κ. Ταμπακόπουλος, ὅπως τὰ περὶ κοινωνικοῦ χριστιανισμοῦ, τὰ περὶ Ἀναπλάσεως, τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὴν σύγκρισιν Μαστρογιαννοπούλου καὶ Δημοπούλου, τὰ περὶ χρηστῆς (;) διοικήσεως, τὴν ὁποίαν ἤσκησαν οἱ ἀποσχισθέντες ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ π. Σεραφεὶμ μέχρι σήμερον κλπ. Εἶμαι ὅμως ἕτοιμος, ἐφ' ὅσον δὲ: ἐξαστλεῖται ἡ μακροθυμία τῆς ἐγκριτοῦ ἐφημερίδος καὶ ἐφ' ὅσον ἐπιβάλλει δὲν κατατείνει τὰ ὅπλα ὁ κ. Ταμπακόπουλος, νὰ ἐπανέλθω ὄχι μὲ γενικότητας καὶ ἀνακριβείας ἀλλὰ μὲ σαφῆ καὶ συγκεχυμένα στοιχεῖα ὡς τὰ ἀνωτέρω.

ΣΤΥΛ. ΛΑΓΟΥΡΟΣ
Διευθυντὴς ἐφημερίδος «Ὁ Θάρος

Μετὰ τὸ ἐπίτευγμα τῆς Λαμίας

ΑΝΑΓΚΗ ΟΠΩΣ ΙΔΡΥΘΗ ΚΑΙ ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΧΟΡΩΔΙΑ

Τοῦ καθηγητοῦ κ. Δ. ΖΑΦΕΙΡΗ

Ἕνας μεγάλος ἀριθμὸς χορωδιῶν ἀπ' ὅλο τὸν κόσμον ἐξ ὧν τέσσαρες ἐξ Ἑλλάδος, συνεκεντρώθησαν πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν εἰς τὸ Ἀρέτσο τῆς Τοσκάνης (Ἰταλίας) γενέτηρα τοῦ θεωρητικοῦ τῆς μουσικῆς καὶ μοναχοῦ Κουΐντο ντ' Ἀρέτσο διὰ τὸν διεθνῆ πολυφωνικὸν διαγωνισμόν. Σημειωτέον δὲ ὅτι αἱ ἐν λόγῳ χορωδίαι ἦσαν ἐρασιτεχνικαί. Δεῖγμα τοῦτο ὅτι εὐτυχῶς δὲν ἐξέλιπεν ὁ ἐρασιτεχνισμὸς ἀπὸ τὸ εἶδος αὐτὸ τῆς μουσικῆς ἀνὰ τὸν κόσμον. Ἔλαβον μέρος χορωδίαι ἀπὸ κάθε γωνιὰ τῆς γῆς, ἐκτὸς τῶν ἄλλων δὲ Γερμανοί, ἐλθόντες πρῶτοι καὶ Αὐστριακοὶ ἐλθόντες Τρίτοι. Τὴν δευτέραν θέσιν, κατέλαβε τιμητικώτατα ἡ Ἑλληνικὴ Χορωδία, ἡ δημοτικὴ τῆς Λαμίας. Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι τὸ γεγονὸς αὐτὸ συνεκίνησε κάθε Ἕλληνα. Ἀλλὰ ἂς ἀσχοληθῶμεν τώρα μὲ τὴν χορωδίαν τῆς Λαμίας. Ἡ ἐν λόγῳ Χορωδία ἀποτελεῖται ἀπὸ ἀγόρια καὶ κορίτσια πολλά, ἡλικίας μόλις 13 ἐτῶν καὶ μερικὰς δεσποινίδας καὶ κυρίας ἡλικίας ἕως 28 ἐτῶν καὶ συνεστήθη μόλις πρὸ διετίας περίπου χάρις εἰς τὰς ἀξιοπροσέκτους ἐνεργείας τοῦ προσδευτικοῦ καὶ μουσικοφίλου δημάρχου τῆς Λαμίας, διευθύνεται δὲ ἀπὸ τὸν ἐκλεκτὸν μαέστρον κ. Αἰνιάν.

Ἀσφαλῶς πολὺ περισσότερον τὸ γεγονὸς τῆς νίκης μας, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, θὰ ἐξέπληξε καὶ μερικοὺς δημοτικοὺς συμβούλους ἐν Πάτραις καὶ μέλη τοῦ ἀδελφάτου τῶν τελευταίων λίγων ἐτῶν. Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ θὰ πρέπει νὰ μνημονεύσω ὅτι μετὰ τὴν ἵδρυσιν τῆς Δημοτικῆς Χορωδίας Ἀθηνῶν εἶχε ῥιφθῆ ἡ ἰδέα περὶ δημιουργίας καὶ ἐν Πάτραις μιᾶς Δημοτικῆς Χορωδίας ἀπὸ τὸν ἔγκριτον συμπολίτην καὶ ἐπιστημόνα κ. Γ. Σιγαλόν, τότε δημοτικὸν σύμβουλον.

Τὰ ἔξοδα τῆς Χορωδίας θὰ ἦσαν μόνον ἡ ἀμοιβὴ τοῦ μαέστρου ὅπως καὶ εἰς τὰς ἄλλας πόλεις ἀκόμη καὶ εἰς Ἀθήνας. Ἀτυχῶς ἡ ἰδέα αὕτη ἀπεκρούσθη ἐκ μέρους τῶν τότε ἁρμοδίων τῆς Δημοτικῆς Ἀρχῆς καὶ μελῶν τοῦ Ἀδελφάτου τῆς Μουσικῆς, ὁπότε καὶ ἐσταμάτησε κάθε κίνησις ἐπὶ τῆς ὑπερόχου ἰδέας τοῦ κ. Σιγαλοῦ.

Ὡς εἰδήμων τῆς τέχνης αὐτῆς ἀλλὰ καὶ ἐξ ἐνδιαφέροντος πρὸς τὴν πόλιν τὸ ὁποῖον δηλοῖ ἄλλως τε, τὸ ταπεινόν μου ἐνεργητικόν, νομίζω ὅτι πρέπει παραπλεύρως τῆς Δημοτικῆς Μουσικῆς νὰ ὑπάρχῃ καὶ μία Δημοτικὴ Χορωδία διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς πόλεως, καθ' ὅσον μάλιστα πλειστάκις ἡ Δημοτικὴ Ἀρχὴ ἔρχεται εἰς ἀνάγκην νὰ καλῇ τὰς ὑπαρχούσας ἐν Πάτραις ἐρασιτεχνικὰς Χορωδίας καὶ νὰ τυγχάνῃ ἐνίοτε, ὄχι ἱκανοποιητικῶς δι' αὐτὴν, τῆς ἀπροθυμίας των καὶ ὄχι τῆς προσφορᾶς των. Οἱ ἀποκρούσαντες τὴν ἰδέαν ἂς ἔχουν ἐμπιστοσύνην ὅτι πολλὰ ἠμποροῦν νὰ προσφέρῃ μιὰ Δημοτικὴ Χορωδία ἐν Πάτραις, ἀφοῦ ἀπέδωσαν θαυμάσια τὰ παιδάκια τῆς Λαμίας καὶ τὴν ἐτίμησαν σὰν Ἕλληνες μὲ κατόρθωμά των.

ΔΗΜ. ΖΑΦΕΙΡΗΣ

Μικρὰ νέα

Ὅσο κι' ἂν μᾶς κακοφαίνεται, γεγονὸς εἶναι ὅτι ὁ γέρο χειμῶνας ἐκτύπησε κάπως ἀδιάκριτα καὶ ἀπότομα τὴν πόρτα μας προχθές.

— Πρᾶγμα ποὺ ἐστέρησε τοὺς κινηματογράφους ἀπὸ τοὺς θεατὰς καὶ τὰ ἐξοχικὰ κέντρα καὶ πλάζ ἀπὸ τοὺς λάτρεις τῆς ἐξοχῆς καὶ τῆς θάλασσας.

— Τὰ κατεψυγμένα ψάρια ἔχουν κυριολεκτικῶς σώσει τὸν κοσμάκι ἀπὸ τὴν ἀκρίβεια, τῶν ἄλλων εἰδῶν.

— Ἀφοῦ μὲ μικρὰν σχεδὸν τιμὴν μπορεῖ νὰ ἀγοράσῃ ἕναν εὐμεγέθη ἰχθὺν, ὁ ὁποῖος τέρπει ὀφθαλμοὺς καὶ στόμαχον.

— Ἀπόδειξις ἡ μεγάλη κατανάλωσις ποὺ παρατηρεῖται τὸν τελευταῖον καιρόν.

— Δὲν μποροῦμε νὰ ποῦμε τὸ ἴδιο γιὰ τὸ κρέας καὶ τὰ κοτόπουλα, ἡ ...παγωμένη τιμὴ τῶν ὁποίων δὲν ἀφίσταται καὶ πολὺ τῶν φρέσκων.

— Συμπολῖται, ἀφιχθέντες ἐκ Θεσσαλονίκης διηγοῦνται ὅτι τὸ κύριον θέμα τῆς Ἐκθέσεως εἶναι ἡ τηλεόρασις.

— Ἄχρη καὶ ἔγχρωμη, μαγνητίζει τὶς γιλιάδες τῶν ἐ